

השוכר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא

צג.

עין משפט גר מצוה

צא א מ"י ס"ט מהל'
פכ"ט הל' ז פמנ
פ"ק פ"ט ט"ז פ"ד פ"ר
ד"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט
צב ב ג מ"י פ"ט מהל'
שכירות הלכה די פמנ
פ"ק פ"ט ט"ז פ"ד פ"ר
ש"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט
צג ד מ"י ס"ט הל' ז
צד ה מ"י ס"ט הלכה ז
פמנ ט"ז פ"ט פ"ט פ"ט
פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט
צה ו ז מ"י ס"ט הל' ט
ט"ז פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט
צז ח ט"ז פ"ט מהל'
פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט
פמנ פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט
צח י ט"ז פ"ט מהל'
שכירות הלכה די פמנ
פ"ק פ"ט ט"ז פ"ד פ"ר
ש"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט
צט י"א מ"י ס"ט הל' י
שכירות הלכה די פמנ
פ"ק פ"ט ט"ז פ"ד פ"ר
ש"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט
ק א מ"י ס"ט מהל'
שכירות הלכה די פמנ
פ"ק פ"ט ט"ז פ"ד פ"ר
ש"ט פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט
קב ב מ"י ס"ט פמנ ט
ט"ז פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט
קג ג מ"י ס"ט פמנ ט
ט"ז פ"ט פ"ט פ"ט פ"ט
קד ד מ"י ס"ט הלכה א
י"ז פ"ט הלכה א

דכוותיה גבי בהמתו חבן לקוץ פה. ה"ה דהוה מצי למיפרך
מננו ובתו הקטנים אי נמי מיון דלאו בני ממיליה
נינהו לאו כל כמיניה לנערס כלל: **אלא** בהא קא ספ"ני מר סבר
משליו הוא אוכל ומר סבר משל שמים הוא אוכל. ולר' יוחנן קאדי ואידי
נאין מעלה להן מונוות: **לא** שנו
אלא שומרי ננות ופרדסים. דל"ן
אולניו מן המורה משום דלאו גמר
מלאכה הוא והא דאמר' לעיל (דף פטו.)
המנכס כנלאים כו' וכן לעדר ולקשקש
חמת הוימס הרי זה לא יאכל היינו מן
המורה אבל מהלכות מדינה אכיל:
אי הכי ארבעה שופרין שלשה הוו.
האי ט"ז הכי אין כו' אי אמרת
שלאמא דמעיקרא נמי הוה מצי
לאקשוי הכי וכן יש הרבה כגמרא: **וכא**

הניחא וכו'. פלוגתא במסכת גיטין: **אלא** אידי ואידי משלם מעלה.
דכילי עלמא משלו הוא אוכל ובהא פליגי וכו'. ה"ג וכו' יוחנן וכו'.
ולא גרסי' אי הכי גדולים נמי דהא אמרן ידעי ומחלי: **משל** שמים
הוא אוכל. ואפי' מעלה מונוות לא מצי קיין אקטנים: ומאי קוץ דר'
אושטיא מונוות. שיתן להם מונוות
מעיקרא הרבה שלא יוכלו לאכול מן
הענבים: **קוץ** לה. דהניחא לעיל'
רשאי בעל הבית להחיר פקיע עמיר
וכו': **מר סבר**. מנא דכרייתא משלו
הוא אוכל ולרבי יוחנן צין כשמעלה
מונוות וצין שאין מעלה מונוות וכו'
פלוגתיה מוקי לה כמעלה. ותנא דידן
סבר משל שמים הוא אוכל ואפילו
מעלה מונוות נמי לא מצי קיין:
ביתר מהלכות מדינה. כבר נהגו
ק: **גב' לא** שנו. דל"ן שומרין
אולניו מן המורה: **אלא** שומרי גנוס
ופרדסים. דהוה ליה מחובר כשעה
שאין גמר מלאכה הלכך מן המורה
לא אכיל ואכיל מהלכות מדינה וכ"ש
עושה כמחובר כגון מנכס דאכיל
ממנהג המדינה: **אלא** שומרי גיטוס
וערומות. עד שלא גמרה מלאכתן
למעשר אוכל אף מן המורה כדן
עושה כמלו: **ושמואל אמר לא** שנו.
דאכיל מיהת מהלכות מדינה אל'
שומרי תלוס אבל שומרי מחובר אפילו
מהלכות מדינה לא דמשמר לאו
עושה מעשה הוא הלכך לא אכיל
מדאורייתא: **הפסגר פרה** אדומה.
משמיתה ועד כייס אפרה: **מטמא**
נגדים שעלו. דתנן (פרה פ"ד מ"ד)
כל הטעוקן צברה ממחילה ועד סוף
מטמאין כנגדים: **גזירה** שמא יזין
כה אכר. ורצין הוא דגורו על
הטומאה ולא מדאורייתא: **מקשאות**.
שגילין בהן קישואין: **ארבעה** והמשע
מקשאות. של חמשה אנשים: **אמאי**
אוכל. הא אמרת שומרי מחובר
אפילו מהלכות מדינה לא אכיל אל'
על כרחך כעושה מעשה דמי ואכיל
מיהא מהלכות מדינה כי ממני מכלל
דשומרי תלוס אפילו מדאורייתא נמי
אכיל: **כעקורין** שנו. עקורין משרשיהן
עם קישואין צבחה להכי קרי ליה
מקשאות ולא קרי ליה קישואין ומשום
דשומרי תלוס הם אכיל מהלכות מדינה
כי ממני: **כשלא** נישל פסק שלהן. ואמר
מר לעיל כפרקין (דף פ"ט) דקישואין
משפיקסו: **כשמואל** מספספא.
דעושה כמחובר כשעה שאינה גמר
מלאכה אפילו מהלכות מדינה לא
אכיל וכ"ש שומרי מחובר דהוי
שעה שאינה גמר מלאכה ולא עושה
מעשה הוא וממני כשומר תלוס:
מכלל דאיכא דלא אכיל מן הסורה
ואכיל מהלכות מדינה. מדלג תנא אלו

א (א) כחיות מנן נח: יעקן
י. וביקן (פ"ט): (א) לעיל
כ: (א) (א) (א) (א) (א) (א)
מ. (א) ששיות מנן לקמן
ד: (א) ופי' מוסי' לקמן ד:
ד"ה שומרי. (א) ופי' מוסי'
לקמן ד"ה ד"ה שומרי.
(א) ששיות מנן: (א) לעיל
ס: לקמן ד: ביקן מה: מ:
ששיות מנן: (א) ודף פ"ט:
כ: כש"ה: (א) (א) אכיל רש"י
כששיות מנן: (א) גמ' כ"ה:
רש"י: (א) ופי' מוסי' מוסי'
ששיות מנן: ד"ה ד"ה א"ה:
ומוסי' שנת ק"י: ד"ה א"ה:

יכול הרב לומר לעבר.
כענין עושה עמי. מלאכה.
ואינו נק'. אל' חור על
המחיר (וי"ו י"ב). קוצין
ארב. לטול מעט ולא
יאכל (וע"ז צ"ה). על ידי
עצמו. כשיל עמא: ויש
ויחא ר"ה. מפני שיש
בהן דעת. דע"ז וק'
חמ"ה דע"ז צ"ה. כשיל
רשעי שלו הרי אלו
לא יאכלו. דע"ז מיהא.
דגמר קודם קודם משמיה.
ובמחילה על מנן כן נשכרו
ל' ויש. אמ' לא הודיען.
מחילה לעשות עמי כענין
דע"ז ויש. ואלו. כשילין
אכילין. ויש. ויש.
כ"ה רש"י. כשילין
גמר מלאכה. כשילין
חמ"ה. כשילין שאין
גמר מלאכה. כ"ה
המנכס כנלאים וכו' פ"ט פ"ט
נושא שבר. שומר נכר
ושבוט (פ"ט). ויש
על הבל. של פסע
(פ"ט). אל' לא פסע
וע"ז ר"ה. משלם את
הבל. כל הן דממני
כמנין שר שמים ומה
וגניה וצבחה. כל מה
ממנה מלאכה פטור. ולא
לאוקמת כנלאה שילה
(שבוטות ח"ה). כשילין
שן הוא של פסע כ'
יבל' שמו כ' ד' וקמ'
ד'. מאן תנא ארבעה
שומרין. לקמן כפרס לה
(שבוטות ח"ה). ר' מאיר
היא. לקמן כפרס (פ"ט).
מי איכא דלית ליה
ארבעה שומרין. על
החיות ארבעה הם. זה
כנסו זה כנסו זה שאל
יה שוכר ט"ז. שוכר.
כדתי. כיצד משלם.
דשומר חנם יסומר שר
מחיר. שוכר לא מחיר.
ומהו דין חיותי לענין גניבה
ואגירה. פטור אי חייב
לדמי. ר' מאיר אוסר
כשוכר חנם. דקא היכי
אכר מלאכתו אינו טול
שכר על שמירתו (פ"ט).
ר' יהודה אוסר כשומר
שכר. הויל' ולמלאכה הוא
אל' לע"ם שותן שכר
פעלותו שנת שכר הוא.
דאי לא היכי שכר הוי שיל'
וחייב כחשוקן. שפח' דייב
ליה לפרס לא הוי שאל' הוי
שומר שכר (פ"ט). אי הכי
ארבעה שלשה ניהו.
הוי נ' הוי נשוקן. ולא
נשוקן אי הכי. וכן לר"מ
יען ר' יהודה כפרס לה
(שבוטות ח"ה).

ומאי נינהו או עושה כמחובר כשעה שאינה גמר מלאכה או עושה כמלוס כשעה
שגמרה מלאכתו או דבר שאין גדולו מן הארץ: **אימא** סיפא ואלו שאינן אוכלין. וקמני הכי'ס מצי אינן אוכלין אי נימא שאין אוכלין
וכי' **אלא** לאו שאינן אוכלין כלל. מהשפא על כרחך מן המורה דמני כרישא דלשמעין דאיכא אחריתא דאכיל ולא מן המורה כשממר
תלוס עד שלא נגמרה מלאכתו למעשר קאמר דכיון דלית עושה מעשה לא אכיל מן המורה ואכיל מהלכות מדינה דאילו כשממר כמחובר
יכא לאוקמת דהא אפילו עושה מעשה ממא קמני סיפא דלא אכיל כלל כשעה שאינה גמר מלאכה וכ"ש משמר **ביתר** שומר
חנם נשבע על הכל. על כל המאורעות הכחיות כשאר שומרים לחיוב הוא נשבע שכן עלתה לו ופטור. ולקמן כשמואל (דף ז'): יליך
לכולה ממני מקראי: על כל הכל. גניבה ואגירה ואונסין: **גב' מי** איכא דלית ליה **ארבעה** שומרין. על כרחך ארבעה מיני שומרין
אשפתן: **מאן** קנא שוכר כשומר שכר דמי. דקמני ממני' כמרייהו פטורין מאונס ומשלמין גניבה ואגירה: **ר"מ** פ"ה. כדמפרס ואזיל:
רבה כר אכור. מנא ממני' שוכר כ"ד משלם ר' מאיר אומר כשומר שכר ר' יהודה אומר כשומר חנם: **חיוסא**. כהמות: **שריג**. החלקה:
הא